

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alkotmánybíróság	
Ügyszám:	IV/353-0/2015
Érkezett:	2016 FEBR 23.
Peldány:	1
Melléklet:	14 db.
Kezelőiroda:	

Mosonmagyaróvári Járásbíróság	
Érkezési módja: személyesen/kézbesítővel küldve/postán/e-mailen/faxon érkezett	
Érkezett:	2016 FEBR 15.
Az ügyirat száma:	Szk. 820/2015
Peldány:	Mell.: db

Alulírott [REDACTED] az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27.§-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Mosonmagyaróvári Járásbíróság Szk.820/2015/3-I. számú végzésének alaptörvény-ellenességét, és azt semmisítse meg, mivel a járásbíróság kifogást elbíráló jogerős döntése sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított jogomat.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A Mosonmagyaróvári Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság 08804/412-19/2015. szabs. számú, 2015. november 2. napján kelt határozatával a közúti közlekedési igazgatási szabályok megsértése szabálysértés miatt 20.000 forint pénzbírsággal sújtott.

A Mosonmagyaróvári Járásbíróság Szk.820/2015/3-I. számú, 2015. december 16. napján kelt és jogerőre emelkedett végzésével a Mosonmagyaróvári Rendőrkapitányság, mint szabálysértési hatóság 08804/412-19/2015.szabs. számú határozatát hatályban tartotta.

2. Álláspontom szerint a járásbíróság kifogást elbíráló jogerős döntése sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított alkotmányos alapjogomat, mely szerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

3. Az ügy tényállásához tartozik, hogy 2015. május 29-én 16:30 óra körüli időben [REDACTED] szám előtt közlekedési baleset részeseként rendőri intézkedést kértem. A rendőri intézkedés során az irataim ellenőrzésekor megállapították, hogy a vezetői engedélyem orvosi érvényességének ideje 17 nappal korábban, 2015. május 12. napján lejárt. Az ügyben rendőri feljelentés alapján egyedül ellenem indult szabálysértési eljárás.

A szabálysértési hatóság 2015. július 09. napján meghallgatás nélkül hozott 08804/412-1/2015.szabs. számú határozatával a baleset miatt a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 224.§ (1) bekezdésében meghatározott a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértésért, míg a vezetői engedélyem orvosi érvényességi idejének lejáratára miatt a Szabs. tv. 225.§ (1) bekezdésében meghatározott a közúti közlekedési igazgatási szabályok megsértése szabálysértésért 50.000,- forint pénzbírsággal sújtott.

A fenti határozat ellen meghallgatás tartását kértem. A szabálysértési hatóság a meghallgatások és igazságügyi műszaki szakértői vélemény alapján hozott 08804/412-19/2015.szabs. számú

határozatával a 0884/412-1/2015.szabs. számú határozatát visszavonta, a közúti közlekedési igazgatási szabályok megsértése szabálysértés miatt 20.000,- forint pénzbírsággal sújtott, míg a közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés miatt ellenem folytatott eljárást bizonyítottság hiányában megszüntette.

A fenti határozat ellen a közúti közlekedési igazgatási szabályok megsértése szabálysértés vonatkozásában törvényes határidőben képviselőm útján kifogást nyújtottam be. A kifogásban szabálysértési felelősségem elismerése mellett kértem, hogy a szabálysértési hatóság pénzbírság helyett figyelmeztetést alkalmazzon. Kérelmem indoklásaként személyi körülményeimre vonatkozóan új bizonyítékként hivatkoztam arra, hogy rendszeres jövedelemmel nem rendelkezem. Ezen túl a szabálysértés csekély súlyaként hivatkoztam arra, hogy szabálysértési cselekményem a közlekedés biztonságára semmilyen kockázatot nem jelentett, hiszen teljesen egészséges voltam és a következő napon már pótoltam is a mulasztásomat, így vezetői engedélyem orvosi érvényességét további 10 évre meghosszabbították.

A szabálysértési hatóság előtt 2015. július 29. napján a cselekményre vonatkozóan vallomást tettem, a személyi körülményeimre vonatkozóan azonban nem tettem nyilatkozatot. Erről az eljárási cselekményről 08804/412-10/2015.szabs. szám alatt jegyzőkönyv készült.

A Szabs. tv. 71.§ (4) bekezdése előírja: „Az eljárás alá vont személyt nyilatkoztatni kell azokról a személyi körülményeiről, amelyek az alkalmazandó joghátrány megállapítása szempontjából jelentősek lehetnek, így különösen vagyonáról, jövedelméről, családi körülményeiről, foglalkozásáról, végzettségéről, képzettségéről, munkahelyéről, egészségi állapotáról. Az eljárás alá vont személy figyelmét fel kell hívni arra, hogy e körülményeket a szabálysértési hatóság, bíróság csak akkor veszi figyelembe a joghátrány megállapításánál, ha ezekről tudomása van.”

A szabálysértési hatóság meghallgatásom alkalmával a Szabs. tv. 71.§ (4) bekezdésében előírt kötelezettségének nem tett eleget, mert elmulasztotta a figyelmemet felhívni arra, hogy a személyi körülményeimet csak akkor veszi figyelembe a joghátrány megállapításánál, ha ezekről tudomása van.

A Szabs. tv. 20.§ (1) bekezdése előírja: „Figyelmeztetés alkalmazásának akkor van helye, ha a szabálysértés az elkövetés körülményeire tekintettel csekély súlyú és ettől az intézkedéstől kellő visszatartó hatás várható.”

A Szabs. tv. 21.§ (1)-(2) bekezdése előírja: „A büntetést és az intézkedést – e törvény, vagy törvény felhatalmazásán alapuló kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában – úgy kell megállapítani, hogy igazodjék a szabálysértés súlyához. Az eljárás alá vont személy személyi körülményeit annyiban kell figyelembe venni, amennyiben azok a szabálysértési hatóság vagy a bíróság rendelkezésére álló adatokból megállapíthatóak. Büntetés kiszabásakor és az intézkedés alkalmazásakor – e törvény, vagy törvény felhatalmazásán alapuló kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában – figyelembe kell venni a szabálysértés elkövetésének időpontját megelőző két éven belül az eljárás alá vont személy szabálysértés miatt történt felelősségre vonását. Enyhítő körülményként kell figyelembe venni az eljárás alá vont személy hatóságokkal való együttműködését.”

A Szabs. tv. 96.§ (1) bekezdés e)pontja előírja: „A határozatnak tartalmaznia kell rövid indokolást, utalva a megállapított tényekre, az ezek alapjául szolgáló bizonyítékokra, továbbá a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása során figyelembe vett körülményekre;”

A fenti jogszabályi rendelkezésből következik, hogy a büntetés kiszabásánál, illetve az intézkedés alkalmazásánál a súlyosító és enyhítő körülményeket mind számba kell venni és nyomatékuknak megfelelően kell azokat értékelni.

Álláspontom szerint a szabálysértési hatóság a Szabs. tv. 96.§ (1) bekezdés e) pontjában előírt indokolási kötelezettségének a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazás során figyelembe vett körülmények vonatkozásában nem tett eleget, mert a szabálysértés csekély súlya, büntetlen előéletem és a szabálysértési hatósággal való együttműködésem ellenére egyetlen egy súlyosító körülményt sem állapított meg, amely indokolta volna a Szabs. tv. 20.§ (1) bekezdésében meghatározott figyelmeztetéssel szemben a súlyosabb büntetés (pénzbírság) alkalmazását.

Továbbá álláspontom szerint a szabálysértési hatóság eljárása részrehajló is volt, mert a balesettel kapcsolatban egyedül engem vontak eljárás alá annak ellenére, hogy baleseti felelősségemet objektív bizonyíték nem támasztotta alá, és semmivel sem utalt több adat az én felelősségemre, mint a balesetben részes másik fél felelősségre. Ebből következően a balesetben részes másik félnél hátrányosabb helyzetbe kerültem.

4. A kifogást elbíráló járásbíróóság a szabálysértési hatóság határozatát hatályban tartotta, döntését azonban nem indokolta meg, illetve hamisan indokolta.

A járásbíróóság a Szabs. tv. 96.§ (1) bekezdés e) pontja ellenére nem adta annak indokát, hogy a kifogásban és a 2015. december 16-án megtartott nyilvános tárgyaláson új személyi bizonyítékként hivatkozott jövedelemre vonatkozó személyi körülményt a Szabs. tv.21.§ (1) bekezdésében foglaltakkal szemben mért nem vette figyelembe, a nagyszámú enyhítő körülmények ellenére mért tartotta indokoltnak a pénzbírság alkalmazását a figyelmeztetés helyett.

A járásbíróóság döntésének indoklása szerint: *„Az eljárás alá vont személy a kifogásban olyan új tényre vagy olyan új bizonyítékra nem hivatkozott, amelyet a szabálysértési hatóság a kifogással támadott határozat meghozatala során nem ismert és nem bírált el, ezért a bíróság nem látott lehetőséget a kiszabott büntetési tétel enyhítésére.”*

A járásbíróóság fent idézett megállapítása hamis, mert a kifogás új személyi bizonyítékként tartalmazza a jövedelemre vonatkozó személyi körülményt. A szabálysértési hatóság a joghátrány megállapítása szempontjából jelentős személyi körülményeimet a kifogással támadott határozat meghozatala során nem ismerte, mert a Szabs. tv. 71.§ (4) bekezdésében biztosított törvényes jogommal élve a szabálysértési hatóság előtt történt meghallgatásomkor személyi körülményeimre vonatkozóan nem tettem nyilatkozatot.

Tekintettel a szabálysértési cselekményem csekély súlyára és arra, hogy a szabálysértési hatóság súlyosító körülményt nem állapított meg velem szemben, a szabálysértési hatóság által alkalmazott joghátrány (pénzbírság) véleményem szerint eltúlzott, nem felel meg a Szabs. tv. 21.§ (1)-(2) bekezdésében meghatározott büntetés kiszabás, fokozatosság elvének.

A szabálysértési hatóság eljárása során egyértelműen eljárási szabályt sértett azzal, hogy a Szabs. tv. 71.§ (4) bekezdésében előírt figyelmeztetési kötelezettségének meghallgatásom során nem tett eleget, a büntetés megállapításakor a Szabs. tv. 21.§-a szerinti büntetés kiszabás, fokozatosság elvét nem tartotta be, továbbá a Szabs. tv. 96.§ (1) bekezdés e) pontja alapján nem indokolta meg, hogy milyen súlyosító körülményt vett figyelembe, amely alapján indokolt volt a figyelmeztetésnél súlyosabb joghátrány alkalmazása.

A fentiekre figyelemmel a járásbíróság alábbi megállapítását sem tudom elfogadni: „A szabálysértési hatóság a mérlegelés jogkörében eljárva a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjait megfelelően értékelte, valamint a határozata indokolása tekintetében helyesen járt el...A szabálysértési hatóság által a mérlegelési jogkörében eljárva kiszabott büntetési tétel a cselekmény tárgyi súlyához, a megállapított tényálláshoz és a büntetéskiszabás során irányadó egyéb körülményekhez mérten eltúlzottan szigorúnak nem tekinthető, enyhítésre nincs törvényes lehetőség.”

A tárgyaláson a szabálysértési hatóságot a határozatot hozó ügyintézőn kívül annak osztályvezetője is képviselte. Nem vitatom, hogy a szabálysértési hatóság képviselői jogszerűen vettek részt a tárgyaláson, azonban tekintettel arra, hogy a terhemre rótt csekély súlyú szabálysértés miatt ott sem hivatkoztak egyetlen egy olyan súlyosító körülményre sem, amely indokolta volna a pénzbírság hatályban tartását, ezért véleményem szerint csak azért tartották fontosnak a jelenlétüket, hogy személyes megjelenésükkel nyomást gyakoroljanak az eljáró bírósági titkára. Ez szerintem sikerült is, ezért véleményem szerint az eljáró bírósági titkár részrehajlóan döntött a pénzbírságról rendelkező határozat hatályban tartásáról.

5. Azért fordultam az Alkotmánybírósághoz, mert a Mosonmagyaróvári Járásbíróság Szk.820/2015/3-I. számú jogerős végzése ellen nincs helye más rendes jogorvoslatnak.

A kifogást elbíráló jogerős végzés ellen perújítási kérelmet nyújtottam be, azonban azt a Mosonmagyaróvári Járásbíróság, mint elsőfokú bíróság Szpi.891/2015/2. számú végzésével elutasította. E végzés ellen képviselőm útján bejelentett fellebbezés alapján eljáró Győri Törvényszék, mint másodfokú bíróság Szpif.2/2016/2. számú jogerős végzésével az elsőfokú bíróság végzését hatályban tartotta.

A másodfokú bíróság döntésének indoklása szerint a perújítási kérelemben előterjesztettek új bizonyítéknak nem minősülnek, az alapeljárás során személyi körülményeiről az eljárás alá vont személy nyilatkozott, s ennek ismeretében hozta meg az elsőfokú bíróság a döntését.

Mindezekre tekintettel kérem a Tisztelet Alkotmánybíróságot, hogy alkotmányjogi panaszomnak adjon helyt, és a Mosonmagyaróvári Járásbíróság fenti kifogást elbíráló jogerős végzését semmisítse meg.

Kelt: 2016. február 13.

indítványozó

Mellékletek:

1. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
2. 08804/412-1/2015.szabs. számú határozat
3. 08804/412-19/2015.szabs. számú határozat
4. Szk.820/2015/3-I. számú végzés a kifogás elbírálásáról
5. 08804/412-10/2015.szabs. számú jegyzőkönyv
6. Szpi.891/2015/2. számú végzés a perújítási kérelem elutasításáról
7. Szpif.2/2016/2. végzés a Szpi.891/2015/2. számú végzés hatályban tartásáról